

ΚΩΔΙΚΟΣ
5411

Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα

Ενημέρωση

συλλογική

ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ
34
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2012

ΔΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Web: <http://www.ionikienotita.gr>

Σημείωμα εκδότη

«Αληθινὸς ἄρχων οὐ πέφυκε τὸ αὐτῷ συμφέρον σκοπεῖσθαι ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ» (Πλάτωνας)

Δεν είναι τυχαίο ότι η αρχαία ελληνική γραμματεία αποτελεί τη βάση και το καταφύγιο της παγκόσμιας διανόησης καθώς έχει δώσει τις άριστες των απαντήσεων στα προβλήματα των σύγχρονων δημοκρατιών. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι είχαν διατυπώσει ξεκάθαρα τους κανόνες λειτουργίας της δημοκρατίας, τα όριά της, καθώς και τα χαρακτηριστικά των ενασχολούμενων με τα «κοινά» και το δημόσιο βίο. Αυτά όμως τα στοιχεία οι εγχώριοι ταγοί τα επικαλούνται, όταν το θυμούνται, μόνο ως άλλοθι, αλλά και για τη δημιουργία εντυπώσεων και όχι για την ουσία της δημοκρατίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της θλιβερής πραγματικότητας είναι όσοι ανέλαβαν να σώσουν την ελληνική οικονομία και κατ'επέκταση την κοινωνία σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο για την πορεία της χώρας μας και να τραβήξουν το κάρο από τη λάσπη και τελικά το μόνο που πέτυχαν είναι να το βυθίσουν ακόμη περισσότερο, υποθηκεύοντας ταυτόχρονα το μέλλον της χώρας και του λαού μας τον οποίο οδήγησαν στην εξαθλίωση. Το χειρότερο δε όλων είναι ότι τα τραγικά αυτά αποτελέσματα που επέδειξαν όσοι υπηρέτησαν αυτήν την περίοδο σε κρίσιμες θέσεις δε φαίνεται να οφείλονται στην ανικανότητά τους, αλλά στη στοχευμένη εξυπηρέτηση συγκεκριμένων μεγαλοσυμφερόντων... Δύο από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα κρατικών λειτουργιών που τοποθέτησαν αλλότρια συμφέροντα πάνω από το κοινό καλό του ελληνικού λαού και θα στοιχειώνουν για πολλά χρόνια τις μνήμες μας είναι ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας (ΤτΕ) κ. Προβόπουλος και ο νυν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, κ. Στουρνάρας.

Σε όλη την Ευρώπη η τοποθέτηση στη διοίκηση των κεντρικών τραπεζών γίνεται από θεσμικά όργανα υπό συνθήκες πλήρους διαφάνειας και με απολύτως αξιοκρατικά κριτήρια, με αποτέλεσμα ο εκάστοτε διοικητής να απολαμβάνει της εμπιστοσύνης του κοινοβουλίου, του πολιτικού και οικονομικού κόσμου, αλλά και της γενικότερης αποδοχής της κοινωνίας. Στην Ελλάδα, όμως, οι λέξεις «διαφάνεια» και «αξιοκρατία» έχουν εκλείψει από το λεξιλόγιό μας... Η συνολική έκπτωση των αξιών και η κυριαρχία της διαπλοκής είχαν τραγικές συνέπειες και στην επιλογή του κατάλληλου προσώπου για τη θέση του διοικητή στην ΤτΕ, με αποκορύφωμα την πλέον αποτυχημένη επιλογή στη νεότερη ελληνική ιστορία, αφού ο κ. Προβόπουλος ήταν πραγματικά ό,τι χειρότερο για τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε, αλλά και για την καθοδήγηση ενός τόσο σημαντικού και νευραλγικού τομέα. Για πάρα πολλά χρόνια οι διοικήσεις της ΤτΕ είχαν καταφέρει να αποφύγουν τη μετριότητα και την ανικανότητα που χαρακτήριζαν άλλες πτυχές της ελληνικής πολιτείας, καθώς στελεχώνονταν από ανθρώπους που είχαν τις γνώσεις, τις δυνατότητες, την εμπειρία, το κύρος και γενικά τη απαιτούμενη συγκρότηση ώστε να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις που παρουσιάζει η συγκεκριμένη θέση. Δυστυχώς, όμως, το τελευταίο διάστημα, αρχής γενομένης από την τοποθέτηση του κ. Γκαργάνα και εν συνέχεια του κ. Προβόπουλου στην κεφαλή της ΤτΕ, τα πράγματα πήραν μία αρνητική τροπή για τα οικονομικά του ελληνικού δημοσίου και κατ'επέκταση του ελληνικού λαού. Ο κ. Προβόπουλος δεν κατάφερε να υπηρετήσει ούτε στο ελάχιστο το θεσμικό του ρόλο για την ορθή και συνετή οικονομική διαχείριση, καθοδήγηση και προστασία της χώρας και των Ελλήνων πολιτών, αλλά, αντίθετα, από τη θέση αυτή προσπάθησε (και δυστυχώς, όπως καταλαβαίνουμε όλοι πλέον, πέτυχε) να προασπίσει και να προωθήσει τα συμφέροντα των τραπεζών σε βάρος αυτών της ελληνικής κοινωνίας.

Και βέβαια αυτές οι κατηγορίες δεν είναι ανυπόστατες, αλλά βασίζονται στην παρατήρηση και ανάλυση των ενεργειών του όσο διάστημα βρίσκεται στη θέση του διοικητή της ΤτΕ. Ενδεικτικά θα αναφέρω δύο παραδείγματα που όχι μόνο αναδεικνύουν την ανικανότητα και ανεπάρκειά του, αλλά αποτυπώνουν ανάγλυφα και τον κεντρικό ρόλο που διαδραμάτισε στην ελληνική χρεωκοπία, αλλά και τη σκοπιμότητα λειτουργίας του στην υπόθεση αυτή.

Αναρωπιέμαι, λοιπόν, είναι ή δεν είναι υποχρεωμένος ο διοικητής της ΤτΕ μέσω της ετήσιας, αλλά και των ενδιάμεσων εκθέσεών του, να ενημερώνει ουσιαστικά τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία και τον ελληνικό λαό για την εξέλιξη του χρέους και του ελλείμματος, δηλαδή για την πραγματική εξέλιξη των μεγεθών της ελληνικής οικονομίας; Υποτίθεται ότι η ΤτΕ λειτουργεί αυτοτελώς και οι εκθέσεις της πρέπει να είναι ακέραιες και αδέσμευτες, διαφωτίζοντας το σύνολο των θεσμικών παραγόντων και όχι μόνο την άρχουσα πολιτική ηγεσία. (συνέχεια σελ. 2)

ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΑΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΦΑΠΑΞ

Η πλήρης κατοχύρωση και η απρόσκοπτη καταβολή του εφάπαξ προς όλους τους συναδέλφους μας εν μέσω των χαλεπών καιρών που ζούμε αποτελεί για εμάς θέμα όχι απλά πρώτης, αλλά ύψιστης προτεραιότητας. Μέσω των προηγούμενων φύλλων της εφημερίδας, αλλά και των κατά καιρούς σχετικών ανακοινώσεων, αναδείξαμε τη σημασία του ζητήματος και σας ενημερώνουμε αδιάκοπα για όλες τις εξελίξεις και τις συνεχείς ενέργειες του Συλλόγου μας που αποσκοπούν στην επιτυχή έκβαση της υπόθεσης. Οι ενέργειες του Συλλόγου μας, εξ άλλου, για την κατοχύρωση του εφάπαξ, αποτελούν διαχρονικά την πιο σημαντική εγγύηση για τους συναδέλφους μας. Εμείς παραμένουμε αισιόδοξοι για την εκπλήρωση των δικαιων αιτημάτων μας και μία πρόσφατη εξέλιξη έχει τονώσει ακόμα περισσότερο το ηθικό μας και μας δίνει τη δύναμη να συνεχίσουμε απόητοι μέχρι την οριστική δικαίωσή μας. Στα χέρια της Διοίκησης του Συλλόγου μας βρίσκεται η γνωμοδότηση που συντάχθηκε από την επίκουρο καθηγήτρια εργατικού δικαίου Νομικής Αθηνών κ. Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου από κοινού με την έγκριτη νομική εργατολόγο κ. Ντέτα Πετρόγλου, σύμφωνα με την οποία κατοχυρώνεται ο κλάδος πρόνοι-άς μας (εφάπαξ) και η Τράπεζα είναι υπόχρη για την κάλυψη οποιουδήποτε ελλείμματός του μέχρι την αποχώρηση και του τελευταίου εργαζομένου της Ιονικής. Ταυτόχρονα η γνωμοδότηση αποτελεί κόλαφος προς όλους όσοι είχαν αμφιβολίες και σκόπιμα διέδιδαν ότι η τράπεζα δεν έχει καμία τέτοια υποχρέωση, αποσκοπώντας, προφανώς, στη δημιουργία κλίματος έντονης ανασφάλειας στους συναδέλφους. Παράλληλα, αναδεικνύεται η ισχύς όλων τα ντοκουμέντων, επί των οποίων στηρίχθηκε η παραπάνω γνωμοδότηση και δεν τίθεται καμία αμφιβολία για την απόλυτη δέσμευση της τράπεζας για τη διαρκή κάλυψη του κλάδου πρόνοιας (εφάπαξ) που προέκυψε μετά την ένταξη του ΤΑΠΙΑΤ στο ΙΚΑ.

Πλέον, μπορούμε να φωνάξουμε με τη σιγουριά που διακρίνει πάντα όσους αγωνίζονται για τα δίκαια αιτήματά τους:

Αποτελεί οριστικό και αδιαπραγμάτευτο γεγονός ότι η τράπεζα υποχρεούται να καταβάλλει το εφάπαξ μέχρι κεραίας ως την αποχώρηση και του τελευταίου εργαζομένου της Ιονικής.

Οι ενέργειες του Συλλόγου μας

Η γνωμοδότηση, η οποία είναι ξεκάθαρη και δεν αφήνει καμία αμφιβολία για το πώς έχουν τα πράγματα στην υπόθεση του εφάπαξ, μας γέμισε με νέες, βάσιμες ελπίδες για τη δικαίωση των προστάθιων μας και αποτέλεσε τη βάση για το σχεδιασμό και την κλιμάκωση των ενεργειών μας. (συνέχεια σελ. 2)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ!

Παρά τις προσπάθειες κάποιων καλοθελητών ο Σύλλογος που θα ενώσει όλες τις γενιές της Ιονικής γίνεται πραγματικότητα

Μία πολύ σημαντική εξέλιξη για το μέλλον της ιονικής οικογένειας επιτελέστηκε το τελευταίο διάστημα με την έγκριση του καταστατικού από το Εφετείο Αθηνών του νέου, κοινού Συλλόγου εργαζομένων και συνταξιούχων. Όλοι γνωρίζετε τη μεγάλη ανάγκη που υπήρχε για τη σύσταση ενός Συλλόγου που θα ενώσει όλες τις γενιές της Ιονικής και τις τεράστιες προσπάθειες που έχουν καταβληθεί, από εν ενεργεία και συνταξιούχους συναδέλφους, για το συγκεκριμένο ζήτημα. (συνέχεια σελ. 3)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

Η πρόσφατη επίθεση που δέχτηκαν τα ταμεία υγείας μας από την κυβέρνηση και ο συλλογικός τρόπος που την αντιμετωπίσαμε μας ενθαρρύνει και ενισχύει την πίστη μας ότι θα βγούμε εκ νέου νικητές και από αυτήν τη μάχη. Με κεντρικό πυρήνα αντίστασης την ΟΤΟΕ θα κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας ώστε να διατηρήσουμε την αυτονομία των ταμείων, αγωνιζόμενοι παράλληλα για τη δημιουργία ενός κλαδικού ταμείου υγείας.

Αυτό που επιχείρησε με αντισυνταγματικό τρόπο η αντιλαϊκή κυβέρνηση του κ. Σαμαρά ήταν η διάλυση των ταμείων για την υπεξαίρεση των αποθεματικών τους. Αυτές οι παράνομες εξελίξεις δε θα μείνουν χωρίς απάντηση και είναι σίγουρο ότι θα τις ανατρέψουμε, όπως ακριβώς είχε ανατραπεί και στην περίοδο της χούντας η διάλυση των ταμείων από τον τότε ψευδοϋπουργό κ. Πάτρα. (συνέχεια σελ. 7)

(συνέχεια από σελ. 1)

“Αληθινὸς ἄρχων οὐ πέφυκε τὸ αὐτῷ συμφέρον σκοπεῖσθαι ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ”

Ο εν λόγω κύριος έχει ισχυριστεί κατά καιρούς ότι έκανε... πριβέ ενημερώσεις στον πρώην Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή και τον πρώην Υπουργό Οικονομίας κ. Αλογοσκούφη, τακτική που συνέχισε και με τους διαδόχους τους, τον κ. Παπανδρέου και τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Αλλά και μέσα από αυτές τις υποτιθέμενες ενημερώσεις τι διαπιστώνουμε; Ακριβείς υπολογισμούς που απέδιδαν τη πραγματική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας όπως αρμόζει σε έναν τεχνοκράτη υψηλού επιπέδου; Όχι βέβαια... Από αυτά που και ο ίδιος υποστηρίζει, αρχικά τους είχε αναφέρει την εκτίμησή του ότι το έλλειμμα από 5% θα φτάσει στο 7%. Στη συνέχεια αναθεώρησε και το ανέβασε στο 10%, το ξεχείλωσε μετά στο 12%, για να κλείσει τελικά το πραγματικό έλλειμμα στο 15,5%! Αυτή η αμετροέπεια και οι συνεχείς παλινωδίες δεν μπορούν να οφείλονται μόνο σε αφέλεια και ανικανότητα. Η άλλη τραγική επιλογή του κ. Προβόπουλου ήταν η μετατροπή, εν μία νυκτί, των ταμειακών διαθεσίμων των ασφαλιστικών ταμείων σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, τα οποία με το PSI κουρεύτηκαν «υποδειγματικά» και σε συνδυασμό με την εγκληματική μετατροπή του T+3 σε T+10 στο χρηματιστήριο, οδήγησαν τα ήδη ευρισκόμενα σε δεινή θέση ταμεία, σε πλήρη κατάρρευση. Για λόγους οικονομίας του κειμένου παρέθεσα μόνο δύο από την πλειάδα ολέθριων επιλογών αυτού του κυρίου που σαφώς αποτελούν παράβαση καθήκοντος και είναι χρέος της πολιτείας πλέον να διερευνήσει σε βάθος το ζήτημα και να αποδώσει τις ευθύνες που του αναλογούν για τη σημερινή τραγική κατάσταση.

Γιατί βέβαια, πρέπει να αναφερθώ και στον... έτερο Καππαδόκη, το σημερινό Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, κ. Στουρνάρα. Τον κύριο αυτόν τον γνωρίζαμε από τη θητεία του στις τράπεζες και αποτελεί τον εκλεκτό του ελληνικού τραπεζικού κατεστημένου που διαχρονικά αναλάμβανε υψηλές θέσεις που του τις παρείχε απλόχερα η ελίτ της οικονομικής τάξης της χώρας. Ο «φωστήρας» της ελληνικής οικονομίας κ. Στουρνάρας και ο κ. Προβόπουλος έλαβαν, σε αυτές τις κρίσιμες για το μέλλον του τόπου στιγμές, το χρίσμα για τον εν λευκώ χειρισμό των ζητημάτων της ελληνικής οικονομίας απ'ευθείας από τις διοικήσεις των ελληνικών τραπεζών και των διαπλεκομένων τους, των οποίων αποτελούν τα χαϊδεμένα παιδιά, έχοντας παράλληλα την πλήρη ευλογία και στήριξη των ισχυρών, ευρωπαϊκών πολιτικών και οικονομικών κέντρων.

Ο κ. Στουρνάρας με την απόλυτη αφοσίωσή του στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των τραπεζών προέβη σε απαράδεκτες ενέργειες, αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες στην ήδη καταρρακωμένη ελληνική κοινωνία. Φρόντισε με κάθε τρόπο να υλοποιήσει την πιο σκανδαλώδη τραπεζική εξαγορά εις βάρος του εθνικού συμφέροντος, δηλαδή την εκχώρηση του υγιούς μέρους της Αγροτικής Τράπεζας στην Τράπεζα Πειραιώς, ώστε αυτή να διασωθεί και να καταστεί συστημική τράπεζα. Φρόντισε με κάθε μέσο, φτάνοντας μέχρι και σε αντισυνταγματικά πραξικοπήματα, παρακάμπτοντας και παραβιάζοντας το νόμο, να διαλύσει τα ταμεία υγείας των τραπεζών, να υπεξαιρέσει τα αποθεματικά τους και να κολεκτιβοποιήσει τον κλάδο υγείας των τραπεζοϋπαλλήλων, ο οποίος σημειωτέον δεν επιβάρυνε ποτέ ούτε ένα ευρώ τον κρατικό προϋπολογισμό και ταυτόχρονα προσπάθησε να εμποδίσει την ευόδωση του μεγάλου στόχου, δηλαδή τη δημιουργία του Ενιαίου Ταμείου Υγείας των Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΥΤ), παρά το γεγονός ότι η πρόσφατη αναλογιστική μελέτη απέδειξε τη βιωσιμότητά του και ότι είναι εφικτή η δημιουργία ενός τέτοιου φορέα. Σε αυτήν την περίπτωση η επιλογή του είχε δύο στόχους, αφενός να παραδώσει το φιλέτο του κλάδου υγείας των τραπεζοϋπαλλήλων στα ιδιωτικά συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρηματιών του χώρου της υγείας και αφετέρου να ανακουφίσει τους τραπεζίτες, που ενώ υποκριτικά δήλωναν ότι δεν ήταν αντίθετοι στην ίδρυση κλαδικού φορέα υγείας, ουσιαστικά το απεύχονταν και έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να θέσουν εμπόδια στην υλοποίησή του, γιατί σε περίπτωση που ολοκληρωνόταν το εγχείρημα θα ήταν υποχρεωμένοι να συμμετάσχουν με την αναλογία που θα καθόριζαν οι μελέτες.

Αυτές οι ενέργειες του κ. Στουρνάρα στόχευαν στο να οδηγηθούν οι ασφαλισμένοι του κλάδου υγείας των τραπεζών στην πλήρη απαξίωση, αφού ταυτόχρονα τα αποθεματικά των ταμείων τους θα εκχωρούνταν στον ΕΟΠΥΥ για να εξυπηρετήσουν, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, τις τρέχουσες ταμειακές ανάγκες του, χωρίς όμως να έχουν τη δυνατότητα να τον σώσουν από τα μεγάλα ελλείμματά του. Γιατί μπορεί ο ΕΟΠΥΥ σαν σχεδιασμός και προοπτική να αποτελεί μία αναγκαία και σημαντική υπόθεση, αλλά, δυστυχώς, το στήσιμο και η λειτουργία του έγιναν καταναγκαστικά, υπό την πίεση των εξελίξεων, χωρίς την απαιτούμενη πολιτική και οικονομική στήριξη, γεγονός που δεν αφήνει περιθώρια επιτυχίας του εγχειρήματος.

Η ευνοϊκή μεταχείριση υπέρ των τραπεζιτών δε σταματά εκεί. Ο κύριος αυτός προσπάθησε με όλες του τις δυνάμεις να διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις, να καταργήσει τα δικαιώματα των εργαζομένων, ιδιαίτερα δε στις τράπεζες και να τους παραδώσει βορρά στις διοικήσεις, διευκολύνοντας τη μείωση χιλιάδων θέσεων εργασίας στις οποίες έχουν σχεδιάσει να προβούν με τις επερχόμενες αναδιαρθρώσεις και συγχωνεύσεις. Με πρωτοφανείς πρακτικές και άσχετες με το μνημόνιο υποδείξεις, μέσω των εκπροσώπων της τρόικας προσπάθησε να καταστήσει όσο το δυνατόν πιο εύκολη και ανέξοδη για τις τράπεζες τη μείωση προσωπικού που επίκειται. Χαρακτηριστική για τα συμφέροντα που εξυπηρετεί είναι η προσπάθειά του για μείωση των εφάπαξ και πλήρη κατάδραση του θεσμού των αποζημιώσεων του Ν. 2112/1920.

Συμπερασματικά, δεν αποτελεί βέβαια πρωτόγνωρη πραγματικότητα ότι η πολιτική τάξη της χώρας καθίσταται απόλυτα αναξιόπιστη, καθώς άλλα υποστήριζε και έταζε πριν από τέσσερις μήνες κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και άλλα πράττει αυτές τις τόσο κρίσιμες στιγμές, αλλά δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι τα πρόσωπα που χρησιμοποιήθηκαν στους νευραλγικούς τομείς της εθνικής διαχείρισης ήταν τελικά τα πλέον αφερέγγυα και αναξιόπιστα

που θα μπορούσαν να είχαν επιλεγεί. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουν, πριν να είναι πολύ αργά -αν δεν είναι ήδη- ότι προκειμένου να καταστεί εφικτή η αντιμετώπιση της πιο βαθιάς κρίσης της μεταπολιτευτικής ιστορίας και να καταστεί δυνατή η μετάβαση της χώρας μας στη σύγχρονη ευρωπαϊκή πραγματικότητα με τις μικρότερες δυνατές απώλειες, απαιτούνται όχι μόνο τεχνοκράτες με ισχυρό και ακέραιο χαρακτήρα, αλλά και πολιτικοί αδέσμευτοι με στοιβαρούς ώμους που θα βάζουν πάνω από όλα το εθνικό συμφέρον. Άνθρωποι δηλαδή που θα βρίσκονται στο αντίθετο άκρο στο φάσμα της υπευθυνότητας, της ικανότητας και του πατριωτισμού σε σχέση με τα ανεπαρκή άτομα που κατέχουν αυτήν τη στιγμή τις τύχες της Ελλάδας! Για να γίνει επιτέλους και στη χώρα μας πραγματικότητα η ρήση του Πλάτωνα: «ἀληθινὸς ἄρχων οὐ πέφυκε τὸ αὐτῷ συμφέρον σκοπεῖσθαι ἀλλὰ τὸ τῷ ἀρχομένῳ» (Ο αληθινός άρχοντας δε γεννήθηκε για να στοχεύει στο δικό του συμφέρον, αλλά στο συμφέρον αυτού τον οποίο κυβερνά).

Σαράντος Φιλιππόπουλος

(συνέχεια από σελ. 1)

“ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΑΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΦΑΠΑΞ”

Ο Σύλλογός μας άμεσα κοινοποίησε τη συγκεκριμένη γνωμοδότηση στη διοίκηση του ΤΑΥΤΕΚΩ, απαιτώντας να περιληφθεί, ως θέμα, στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ταμείου και να προχωρήσει άμεσα σε καταλογισμούς σε βάρος της τράπεζας. Μάλιστα, λόγω της ιδιαιτερότητας και σοβαρότητας του θέματος, ζητήσαμε η υπόθεση των καταλογισμών να ανατεθεί στην κ. Παπαρηγοπούλου και την κ. Πετρόγλου που έχουν πλήρη γνώση όλων των δεδομένων που την απαρτίζουν. Άλλωστε, δύσκολα θα βρεθεί κάποιος που θα μπορέσει να υπερασπιστεί και να προωθήσει τα αιτήματά μας με καλύτερο τρόπο, αφού ο Σύλλογός μας έχει ερευνήσει κάθε πτυχή του ζητήματος και ως εκ τούτου το νομικό μας επιτελείο έχει βαθύτατη γνώση και εμπειρία επί του θέματος. Παράλληλα, έγινε και η απαραίτητη γνωστοποίηση προς την ΟΤΟΕ ώστε, μέσω των μελών που έχει ορίσει στο ΔΣ του ΤΑΥΤΕΚΩ, να συνδράμει στην όλη διαδικασία.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΕΦΑΠΑΞ;

Η κυβέρνηση αποφάσισε τη μείωση των εφάπαξ λόγω της μη αναλογικότητας των καταβληθεισών εισφορών. Ειδικότερα για το ταμείο πρόνοιάς μας, οι αξιωματούχοι της υποστήριξαν ότι μειώθηκε επειδή το ταμείο χορηγούσε εφάπαξ πολύ μεγαλύτερο από τις καταβληθείσες εισφορές. **Εμείς απαντάμε ξεκάθαρα ότι όλα αυτά είναι εκτός πραγματικότητας!** Το ταμείο πρόνοιας της Ιονικής είναι αυτοδύναμο, καθώς στηρίζεται στις εισφορές των ασφαλισμένων του, στις υφιστάμενες απαιτήσεις του ταμείου από την τράπεζα από βεβαιωμένους καταλογισμούς εισφορών παρελθόντων ετών, ύψους 21 εκατ. ευρώ πλέον των νέων επικείμενων καταλογισμών, ενώ θα πρέπει να συνυπολογισθεί και η πλήρης αποδοχή από την τράπεζα της κάλυψης οποιουδήποτε ελλείμματος προκύψει μέχρι την αποχώρηση και του τελευταίου εργαζομένου της Ιονικής, αλλά και το γεγονός ότι το ταμείο πρόνοιάς μας ποτέ δεν επιβάρυνε, ούτε θα επιβαρύνει, τον κρατικό προϋπολογισμό έστω και με ένα ευρώ.

Επομένως, οποιαδήποτε οικονομική μελέτη συνταχθεί από το Υπουργείο ή κατ'εντολήν της κυβέρνησης για τη βιωσιμότητα του κλάδου πρόνοιας του ΤΑΠΙΛΤ, δε θα αποτυπώνει την πραγματικότητα, εάν δε λάβει υπ'όψιν της όλα τα παραπάνω. Διαφορετικά είναι σίγουρο ότι θα πρόκειται για μία ακόμη εξόφθαλμη προσπάθεια παράνομης εξυπηρέτησης των συμφερόντων της τράπεζας. Εάν θέλει η κυβέρνηση να πραγματοποιήσει αντικειμενική προσέγγιση στα οικονομικά δεδομένα του κλάδου πρόνοιας, καλούμε τον κ. Βρούτση να προχωρήσει σε εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης και όχι οικονομικής, όπως έκανε μέχρι τώρα. **Το σίγουρο είναι ότι ο Σύλλογός μας θα αντιδράσει και πάλι, όπως πάντα, με όλα τα μέσα και σε όλα τα επίπεδα προκειμένου να μην παγιωθεί το «κούρεμα» του εφάπαξ του ΤΑΠΙΛΤ.**

Θα δικαιωθούμε και στους παλαιότερους καταλογισμούς

Όταν υποστηρίζουμε ότι οι προσπάθειές μας για την εξασφάλιση των συναδέλφων μας είναι αδιάκοπες, το εννοούμε και το κάνουμε πράξη. Μην ξεχνάμε λοιπόν και την εκκρεμή υπόθεση στα δικαστήρια των καταλογισμών ύψους 21 εκατ. ευρώ σε βάρος της τράπεζας και υπέρ του ταμείου πρόνοιας. Συγκεκριμένα, σας ενημερώνουμε ότι, δυστυχώς, λόγω απεργίας των δικαστών αναβλήθηκε για μία ακόμη φορά η εκδίκαση της υπόθεσης από το διοικητικό πρωτοδικείο στις 22/10 και μεταφέρθηκε για τις 14/1 του νέου έτους, όταν και ο Σύλλογός μας, όπως έπραξε σε όλες τις προηγούμενες εκδικάσεις μέχρι σήμερα, θα ασκήσει και πάλι πρόσθετη παρέμβαση. Σας υπενθυμίζουμε σε αυτό το σημείο ότι κατά το παρελθόν είχαν αποδοθεί καταλογισμοί ύψους 39,8 εκατ. ευρώ σε βάρος της τράπεζας και αυτό είναι ένα ακόμα στοιχείο που μας κάνει να αισιοδοξούμε για την αίσια έκβαση της υπόθεσης.

Επιπλέον, ενημερώσαμε μέσω επιστολής το ΔΣ του ΤΑΥΤΕΚΩ ότι πρέπει να αναλάβει τις ανάλογες πρωτοβουλίες, ώστε να ολοκληρωθεί θετικά η διαδικασία απόδοσης των περαιτέρω καταλογισμών μη αποδοθεισών εισφορών παρελθόντων ετών και η οποία είχε διακοπεί μετά τη σκόπιμη και απαράδεκτη εκδίωξη του συναδέλφου, διευθυντή του ταμείου. Δυστυχώς, η αντικαταστάριά του στη διεύθυνση του ταμείου δήλωσε αδυναμία έκδοσης των καταλογιστικών πράξεων, παρά το γεγονός ότι ο πρόεδρος του Συλλόγου μας έχει καταθέσει αλληπάλληλα αιτήματα προς το ΔΣ του ΤΑΠΙΛΤ και το ΔΣ του ΤΑΥΤΕΚΩ για τη διενέργεια της έκδοσης των συγκεκριμένων καταλογιστικών πράξεων.

Εμείς πιστεύουμε στη ρήση «ο επιμένων νικά» που, στην περίπτωση μας, ισχυροποιείται ακόμα περισσότερο από το δικαιο των αιτημάτων μας. Έχουμε, λοιπόν, κάθε λόγο να είμαστε αισιοδοξοί και θεωρούμε πως και αυτήν τη φορά οι συνεχείς προσπάθειές μας θα στεφθούν τελικά με επιτυχία.

(συνέχεια από σελ. 1)

“Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ!”

Αυτός ο στόχος μας είχε τεθεί ουκ ολίγες φορές και μάλιστα με πιεστικό τρόπο από τη συντριπτική πλειοψηφία τόσο των ενεργείων, όσο και των συνταξιοδοτημένων μελών. Δυστυχώς, ο δρόμος προς αυτήν τη δικαίωση δεν ήταν εύκολος αφού η... γνωστή παρέα της διοίκησης του Συλλόγου συνταξιούχων όχι μόνο δε συνέδραμαν σε αυτήν τη σημαντική προσπάθεια, αλλά εναντιώθηκαν από την πρώτη στιγμή στη δημιουργία και νομιμοποίηση του κοινού Συλλόγου εργαζομένων και συνταξιούχων. Η στάση τους είχε ως αποτέλεσμα την απόρριψη της αίτησης της προσωρινής διοίκησής του για την ίδρυση του σωματείου με την έκδοση της υπ’ αριθμόν 177/2011 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών. Όπως ήταν φυσικό, γνωρίζοντας και το λογικό των απαιτήσεών μας, υποβάλαμε έφεση στην απορριπτική απόφαση και **το Εφετείο, αφού μελέτησε και εκδίκασε την υπόθεση, δικαίωσε με μία απόφαση-σταθμό (4546/2012) τις επιλογές μας και ενέκρινε απόλυτα το καταστατικό του νέου Συλλόγου, δικαιώνοντας παράλληλα με αυτόν τον τρόπο και την αναγκαιότητα σύστασής του.** Το μόνο που πέτυχε τελικά η ομάδα του Ντίνου και του Βέργου ήταν να καθυστερήσει ένα σημαντικό χρονικό διάστημα την αναπόφευκτη δημιουργία, εξέλιξη και λειτουργία αυτού του σημαντικού, για όλους τους συναδέλφους που έχουν εργαστεί στην Ιονική, θεσμού. Εν ολίγοις, για μία ακόμα φορά προσπάθησαν να εναντιωθούν στα ουσιαστικά συμφέροντα των συναδέλφων που υποτίθεται ότι υπηρετούν, χωρίς βέβαια να το καταφέρουν. Συγχαρητήρια «κύριοι»...

Τώρα πλέον, μετά από αυτήν την άκρως σημαντική για το μέλλον όλων μας απόφαση του Εφετείου, προχωράμε στις απαραίτητες τυπικές λεπτομέρειες ολοκλήρωσης της νομιμοποίησης του νεοσυσταθέντος Συλλόγου και αρχίζουμε την προσπάθεια για τη λειτουργία του σημαντικού αυτού θεσμού προς όφελος όλων των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Ο νεοϊδρυθείς Σύλλογος, μετά από απόφαση του ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων της Ιονικής, θα στεγάζεται στην Ευπόλιδος, στον ιστορικό χώρο της Ιονικής. Είναι αυτονόητο βέβαια ότι η προσωρινή διοίκηση εντός του χρονικού διαστήματος που ορίζεται από το καταστατικό θα διενεργήσει αρχαιρεσίες για την εκλογή διοίκησης, οπότε και θα κληθούν όσοι ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν στο νέο ΔΣ.

Καλούμε όλους ανεξαιρέτως τους συναδέλφους να διαβάσουν το καταστατικό του νέου Συλλόγου, το οποίο έχει ήδη αποσταλεί σε πολλούς από αυτούς και έχει επίσης αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Συλλόγου μας, από όπου μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να το διαβάσει και να το εκτυπώσει. Όποιος δεν έχει δυνατότητα πρόσβασης στο καταστατικό μέσω του διαδικτύου, μπορεί να απευθυνθεί στο Σύλλογό μας.

Συμμετοχή και ενεργή στήριξη του νέου Συλλόγου για να αποκτήσει τη δυναμική που του αξίζει

Το επόμενο μεγάλο στοίχημα που θέλουμε να κερδίσουμε είναι να εγγραφούν στο νεοσυσταθέντα Σύλλογο... αι γενεαί πάσαι των συναδέλφων της Ιονικής. Για αυτό το λόγο σας στέλνουμε μαζί με την εφημερίδα εσώκλειστη την αίτηση που πρέπει να αποστείλετε συμπληρωμένη στη διεύθυνση Ευπόλιδος 8, Αθήνα. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να τυπώσει την αίτηση εγγραφής και από την ιστοσελίδα στην οποία επίσης έχει αναρτηθεί. **Για εμάς η μαζική ανταπόκριση εγγραφής στο νεοϊδρυθέντα Σύλλογο εργαζομένων και συνταξιούχων θα αποτελέσει ένα πολύ σημαντικό κριτήριο για την ορθότητα των ενεργειών μας.** Ήδη έχει εκδηλωθεί πολύ μεγάλο ενδιαφέρον από όλη την Ελλάδα και κλιμάκιο του Συλλόγου θα οργανώσει ημερίδες τόσο στην Αθήνα, όσο και στην περιφέρεια για να γνωστοποιήσει τους στόχους και τους σκοπούς του νέου Συλλόγου και να συνδιαμορφώσει με τους συναδέλφους τη στρατηγική του. Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας θα ανακοινωθούν οι ακριβείς ημερομηνίες και το πρόγραμμα των συγκεκριμένων εκδηλώσεων.

Προσπάθησαν μεν, απέτυχαν (όπως το συνηθίζουν) δε

Μέσα από αυτήν την εξέλιξη νομιμοποίησης του Συλλόγου μπορεί ο καθένας να εξάγει χρήσιμα συμπεράσματα, αφού η ομάδα του Συλλόγου των συνταξιούχων, παραβιάζοντας δεοντολογία, αλλά και νομολογία, δημοσιοποίησε παράνομα την πρωτόδικη απορριπτική απόφαση, ενώ αντίθετα αποσιώπησε, παρ’ότι τη γνώριζε, την πρόσφατη εφετειακή απόφαση με την οποία εγκρίθηκε τελικά η ίδρυση του κοινού Συλλόγου. Για του λόγου το αληθές, σας παραθέτουμε αποσπάσματα από την εφημερίδα «Ο Συνταξιούχος της Ιονικής», στα οποία

κατασκευοφαντούν τον πρόεδρό μας «πανηγυρίζοντας» για την απόρριψη της προσωρινής διοίκησης του νέου Συλλόγου και αποτελούν αδιάσειστα στοιχεία για το πόσο «κόπτονται» οι υπεύθυνοι του Συλλόγου συνταξιούχων για τα συμφέροντα των πρώην συναδέλφων, αλλά επίσης αναδεικνύουν και με τον καλύτερο τρόπο το ποιόν αυτών των «κυρίων»:

Τεύχος 49. «Ο Κολόμβος της Ιονικής οικογένειας»:

«Ξαφνικά, ανακάλυψαν ότι με την ίδρυση Συλλόγου Εργαζομένων και Συνταξιούχων θα αναστηθεί η νεκρή πλέον Ιονική Τράπεζα.

Τι μπορεί να συμβαίνει λοιπόν; Είδε στον ύπνο του ο συνάδελφος Φιλιππότηπουλος τους συνταξιούχους και τους πόνεσε που υποφέρουν και νυχθημερόν αγωνίζεται γι’ αυτούς;

ΟΧΙ! Απλά, σε δύο ή τρία χρόνια συνταξιοδοτείται και δεν μπορεί να’ναι πλέον πρόεδρος του σημερινού Συλλόγου του. Προσπαθεί έγκαιρα να δημιουργήσει Σύλλογο με την παρουσία συνταξιούχων, που θα του δώσει το δικαίωμα να’ναι πρόεδρος ισοβίως.

Οι αναστεναγμοί και τα δάκρυα για τους συνταξιούχους είναι όχι απλά κροκοδήλεια, αλλά καλοβαλμένη σκηνοθεσία, ώστε να μη χάσει την έδρα της Ευπόλιδος 8, μετά τη συνταξιοδότησή του.

Όλο αυτό το σκηνικό αναπτύχθηκε σε δύο συνεδριάσεις του Πρωτοδικείου που εκδικάστηκε η συζήτηση για το νέο καταστατικό του υπό ίδρυση Συλλόγου Εργαζομένων και Συνταξιούχων Ιονικής Τράπεζας και εκτιμάμε πως οι Δικαστές θα απορρίψουν το αίτημα για ίδρυση διασπαστικού Σωματείου σε βάρος του Συλλόγου Συνταξιούχων Ιονικής Τράπεζας».

Τεύχος 50. «Νέα υπόθεση Dreyfus»:

«Επειδή πλησιάζει η ημέρα της συνταξιοδότησής του σκέφτηκε να ιδρύσει Σύλλογο Συνταξιούχων και Εργαζομένων Ι.Χ. (δικό του δηλαδή) για να μη χάσει τη δουλειά του προέδρου και όπως είναι γνωστό δεν υπάρχει ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΩΝ για να γραφτεί.

Αν λάβουμε υπ’ όψη ότι έχασε και τις δύο δίκες που έκανε α) να τροποποιήσει το καταστατικό του Συλλόγου του για να εγγραφονται και Συνταξιούχοι και β) την ίδρυση Συλλόγου Συνταξιούχων και Εργαζομένων, ήλθε η ώρα να σκεφθεί για άλλη λύση για την απασχόλησή του μόλις πάρει σύνταξη».

Εμείς πιστεύουμε ότι πράξαμε το καλύτερο δυνατό προς όφελος των συναδέλφων και της ιονικής οικογένειας στην παρούσα συγκυρία και ο καθένας θα κριθεί στο μέλλον για τις επιλογές του και τις συνέπειές τους.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,

Η προσωρινή διοίκηση

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΘΕΣΗ
ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΦΩΤΙΟΣ ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΤΡΙΑΔΟΥ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΤΑΜΙΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΜΕΛΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ	ΜΕΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ	ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ, ΠΕΙΡΑΙΑΣ	ΜΕΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΩΝΗΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΜΕΛΟΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΣΒΟΛΟΥ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΑΘΗΝΑ	ΜΕΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΡΓΙΑΔΗΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΛΑΡΙΣΑ	ΜΕΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΑΤΡΑ	ΜΕΛΟΣ

Σχόλια που καίνε...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΦ'ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΝΤΕΣ

Επειδή η ανοχή έχει και τα όριά της και δεν ήταν δυνατόν να μένουμε για πάντα απαθείς απέναντι στις συκοφαντίες κάποιων «κυρίων», ξεθάψαμε από το πλούσιο... λεκτικό «οπλοστάσιό» μας τη φαρέτρα με τα ντοκουμέντα και βγάλαμε τα βέλη για να κυνηγήσουμε όσους αδικώς μας δυσφημούν.

Βέλος 1ο Δεν πάτε καλύτερα καμιά εκδρομή;

Ο Σύλλογός μας παραμένει ένα από τα λίγα σωματεία που νιώθουν πάντοτε περήφανα για τη δράση τους μέσα στο πέρασμα των χρόνων και έχει τιμήσει τους ουσιαστικούς σκοπούς ύπαρξης του συνδικαλισμού όσο λίγοι. Γιατί για εμάς ο συνδικαλισμός σημαίνει δικαιοσύνη, αγώνες, αλληλεγγύη, ρήξη, διάλογο, ενίοτε και ήττες, αλλά πάνω απ' όλα είναι συνώνυμο της αξιοπρέπειας. Και βέβαια, απώτεροι κριτές του συνδικαλιστικού έργου δεν μπορεί παρά να είναι οι συνάδελφοι, των οποίων η γνώμη είναι η μοναδική που ουσιαστικά μας ενδιαφέρει, καθώς οι εκάστοτε ενέργειές μας έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και κανενός άλλου. Αυτοί μας αξιολογούν και μας κρίνουν καθημερινά.

Είναι λογικό, επομένως, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να παρουσιάζουν περιόδους ακμής και παρακμής. Δυστυχώς, η χειρότερη δυνατή περίοδος ανυπαρξίας, ανικανότητας και ανευθυνότητας είναι αυτή που διανύει ο Σύλλογος συναξιούχων μετά την αποστασία Βασματζή και μέχρι σήμερα. Βασικό αίτιο της σημερινής κατάστασης παραμένει το γεγονός ότι μετά την έξοδο από τον εργασιακό βίο, πολλοί αξιόλογοι και ικανότατοι συνάδελφοι αποφάσισαν να αφοσιωθούν στον οικογενειακό και... εκδρομικό βίο, με αποτέλεσμα να ασχοληθούν με το Σύλλογο συναξιούχων οι έσχατοι των «συνδικαλιστών», Ντίνος, Βέργος, Βασματζής και η παρέα τους, των οποίων η (μη) λειτουργία οδήγησε στην πλήρη απαξίωση, ανυπαρξία και αναποτελεσματικότητα του Συλλόγου που διοικούν.

Πραγματικά, ελπίζουμε το επόμενο χρονικό διάστημα να υπάρξει πιο ζωντανό ενδιαφέρον ενασχόλησης με τα κοινά από την πλευρά των συναξιούχων συναδέλφων, με ανθρώπους ικανούς να δώσουν νέα πνοή, να αναβαθμίσουν το κύρος του συνδικαλισμού στις τάξεις των συναξιούχων και να μαζικοποιήσουν το Σύλλογο. Για να αντιμετωπίσουμε τις δύσκολες εποχές που ζούμε, απαιτούνται και οι κατάλληλοι άνθρωποι. Το «νέο αίμα» για το Σύλλογο συναξιούχων αποτελεί μονόδρομο ώστε να απομακρυνθούν για... μόνιμη εκδρομή ο Ντίνος, ο Βέργος και η παρέα τους.

Βέλος 2ο Δε σας είδαμε στα δικαστήρια...

Οι αδιάλειπτες προσπάθειες του Συλλόγου μας για την προστασία των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των μελών μας είχε ως φυσικό επακόλουθο τη δημιουργία ενός ικανότατου νομικού επιτελείου για την επιτυχή κάλυψη κάθε νομικής ανάγκης των συναδέλφων μας. Για του λόγου το αληθές σε κάθε φύλλο της εφημερίδας μας σας γνωστοποιούνται οι αποφάσεις των δικαστηρίων αναφορικά με υποθέσεις ανα-

τροπής, καταγγελιών συμβάσεων, βλαπτικών μεταβολών, προαγωγών, αποζημιώσεων του Ν2112, συνταξιοδοτικών ζητημάτων και ό,τι άλλο μπορεί να απασχολεί κάποιο συνάδελφο και να σχετίζεται με την εργασία του. Η ουσιαστική αυτή προσπάθεια δεν έχει αντιστοιχία με καμία άλλη παλαιότερη ή σύγχρονη και τολμούμε να πούμε ότι η επιτυχής αντιμετώπιση των υποθέσεων δεν έχει προηγούμενο. Εκατοντάδες συνάδελφοί μας έχουν δικαιωθεί οικονομικά, βαθμολογικά, ηθικά, πολλοί δε από αυτούς είναι και συνταξιούχοι συνάδελφοι, καθώς μεριμνούμε και για αυτό το μεγάλο κομμάτι της ιονικής οικογένειας.

Εμείς, όμως, καλούμε όσους βρίσκονται αυτήν τη στιγμή τελείως τυχαία στη διοίκηση του Συλλόγου συναξιούχων να δημοσιοποιήσουν τις αντίστοιχες περιπτώσεις συναδέλφων που έχουν υποστηρίξει. Εξ άλλου, είναι απορίας άξιο, αφού διαθέτουν ως συνεργάτη το δικηγόρο κ. Βασματζή, πώς και δεν τον έχουν χρησιμοποιήσει ακόμα υπέρ της στήριξης των συναδέλφων; Μήπως επειδή δε νοιάζονται; Μήπως επειδή δε γνωρίζουν πώς να το κάνουν; Ή μήπως η αδράνειά τους αποτελεί ένα συνδυασμό των παραπάνω, κάτι που βέβαια είναι και το πιο πιθανό... Συμπερασματικά, ο συνδικαλισμός χρειάζεται αρετή και τόλμη. Δυστυχώς, ο Σύλλογος συναξιούχων δε διαθέτει τίποτα από τα δύο.

Βέλος 3ο Καλύτερα να μασάτε, παρά να μιλάτε

Οι «κύριοι» της διοίκησης του Συλλόγου των συναξιούχων στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας τους ισχυρίζονται ότι ο Σύλλογος των εργαζομένων της Ιονικής και ιδιαίτερα ο πρόεδρος τους, Σαράντος Φιλιππίδης, δε διαχειρίστηκαν αποτελεσματικά τα ζητήματα του κλάδου πρόνοιας (εφάπαξ). Και τότε οι ενέργειες ποιου συνδικαλιστή οδήγησαν στην απόδοση οικονομικών καταλογισμών υπέρ του ταμείου και κατά της τράπεζας στο ΤΑΠΙΑΤ συνολικού ύψους 39,8 εκατ. ευρώ; Κύριοι συντελεστές αυτής της εξέλιξης ήταν φυσικά ο πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο διευθυντής του ταμείου που εισιγήθηκε, καθώς επίσης ο συνάδελφος Κάβουρας, πρόεδρος της διοίκησης του ΤΑΠΙΑΤ και ο συναξιούχος συνάδελφός μας, Γιάννης Χρυσικός. Η συγκεκριμένη απαίτηση του ταμείου, μετά από συμφωνία, κατεβλήθη στον κλάδο πρόνοιας του ΤΑΠΙΑΤ.

Να υπενθυμίσουμε επίσης ότι νέοι καταλογισμοί ύψους 21 εκατ. ευρώ υπέρ του ταμείου και κατά της τράπεζας που αφορούν εισφορές παρελθόντων ετών της περιόδου της Ιονικής βρίσκονται στα διοικητικά δικαστήρια, με την τράπεζα όμως να έχει ζητήσει και πετύχει τέσσερις αναβολές με το πρόσχημα της διευθέτησης αυτού του θέματος. Ο Σύλλογος των εργαζομένων από την πρώτη στιγμή παρακολουθεί την εξέλιξη της υπόθεσης, προβαίνοντας και σε πρόσητη παρέμβαση υπέρ του ταμείου και κατά της τράπεζας. Οι εκπρόσωποι του Συλλόγου συναξιούχων, ως είθισται, πάλι ανύπαρκτοι και απόντες...

Χάρη, βέβαια, σε αυτήν τη σημαντική οικονομική ενίσχυση κατέστη δυνατή μέχρι σήμερα η κάλυψη της άρσης του πλαφόν στους συναξιούχους συναδέλφους, ενώ επίσης συνεχίστηκε η απρόσκοπτη καταβολή του εφάπαξ για τους εν ενεργεία συναδέλφους χωρίς καμία περικοπή, όπως συνέβη στην πλειονότητα των ταμείων που παρέχουν εφάπαξ.

Επομένως, οι χειρισμοί και οι αποφάσεις του Συλλόγου εργαζομένων, καθώς και του προέδρου του, στο «καυτό» ζήτημα του εφάπαξ απεδείχθησαν άκρως επιτυχείς. Για του λόγου το αληθές, στο παρόν φύλλο παραθέτουμε όλα τα σχετικά ντοκουμέντα (βλ. σελ. 1,2) και τις νομικές ενέργειες που επιβεβαιώνουν την ορθότητα των χειρισμών μας. Όσο για τους «κύριους» του Συλλόγου των συναξιούχων, μπορεί και να βρέθηκαν προ εκπλήξεως διαβάζοντας το παραπάνω κείμενο, πολύ απλά γιατί όλα αυτά τους είναι τελείως άγνωστα θέματα. Για αυτό κι εμείς τους συμβουλεύουμε, για να αποφύγουν άλλες φορές τις αστοχίες και τις παραλείψεις, να φροντίζουν να αποκτούν ενδελεχή γνώση κάποιων ζητημάτων και εν συνεχεία, αν ποτέ καταφέρουν το πρώτο, να ομιλούν επ'αυτών.

Βέλος 4ο Εμείς δεν «προσφέρουμε» προβλήματα, αλλά λύσεις

Οι συγκεκριμένοι «κύριοι» εγκαλούν το Σύλλογό μας και τον πρόεδρό του για τους χειρισμούς στην υπόθεση ένταξης του ΤΑΠΙΑΤ στο ΙΚΑ. Είναι ευρύτερα γνωστό ότι η πώληση της Ιονικής Τράπεζας συνοδεύτηκε από «λευκή επιταγή», με αντάλλαγμα την κάλυψη των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Και μπορεί κατά καιρούς οι υπεύθυνοι του Συλλόγου των συναξιούχων με άναρθρες κραυγές που δε βγάζουν νόημα να ωρύνονται για την ένταξη του ΤΑΠΙΑΤ στο ΙΚΑ, αλλά προφανώς και σε αυτό το ζήτημα δεν παρουσίασαν κανένα αποτέλεσμα.

Αντίθετα, παρά τον «πόλεμο» που μας κήρυξαν με αλλεπάλληλα δημοσιεύματα που δεν οδήγησαν πουθενά, ήταν για μία ακόμα φορά ο Σύλλογος των εργαζομένων που απέτρεψε δύο φορές την ένταξη του ΤΑΠΙΑΤ στο ΙΚΑ με γενικούς όρους και προϋποθέσεις και χωρίς νομικές ή άλλου τύπου δεσμεύσεις. Πέτυχε δε την ένταξη του ταμείου στο ΙΚΑ με τους καταστατικούς του όρους, διασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο το σύνολο των εν ενεργεία και των συναξιούχων συναδέλφων. Οι εκπρόσωποι του Συλλόγου των συναξιούχων όχι μόνο δε συμμετείχαν στη συγκεκριμένη εξέλιξη, αλλά δε σταμάτησαν να μάχονται εναντίον της με κάθε τρόπο. Δε χρειάζεται καν να αναφέρουμε ότι και αυτήν τη φορά απέτυχαν παταγωδώς.

Βέλος 5ο Όσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια

Αυτοί που δυστυχώς είχαν πλήρη άγνοια και δε συμμετείχαν κυριολεκτικά σε καμία απολύτως διαχείριση των λεγόμενων «καυτών» θεμάτων, όπως ήταν τα προαναφερθέντα, έλαβαν μέρος την τελευταία περίοδο ως εκπρόσωποι του Συλλόγου συναξιούχων και μέλη της διοίκησης του ΤΑΠΙΑΤ στο ΔΣ του ταμείου. Και το αποτέλεσμα ήταν για μία ακόμα φορά να αναδειχθεί η ανεπάρκεια αυτών των ανύπαρκτων, οι οποίοι δεν έχουν να επιδείξουν τίποτα και δε γνωρίζουν ούτε τα βασικά ζητήματα που απασχολούν τους συναδέλφους μας.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου των εργαζομένων, έχοντας ρητές δεσμεύσεις της τράπεζας για πλήρη κάλυψη των ελλειμμάτων του κλάδου πρόνοιας (εφάπαξ) έως και την αποχώρηση και του τελευταίου εργαζομένου της Ιονικής, την υποχρέωσε να αποδεχθεί επισήμως αυτές τις δεσμεύσεις με τη δημοσιοποίησή τους στους ισολογισμούς των ετών 2004, 2005, 2006 και 2007.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ...

Παράλληλα, υπήρξε και η ρητή δέσμευση του εκπροσώπου της τράπεζας που συμμετείχε στο ΔΣ του ΤΑΠΙΑΤ για κάλυψη των ελλειμμάτων του κλάδου πρόνοιας, αλλά και οι σχετικές δεσμευτικές επιστολές του Γενικού Διευθυντή της Τράπεζας προς τον τότε αρμόδιο Υπουργό Εργασίας κ. Ρέππα και τον Υφυπουργό κ. Σπυρόπουλο. Όλα αυτά τα γεγονότα ετέθησαν στη διάθεση των νομικών συνεργατών του Συλλόγου μας, κ. Πατρίνας Παπαρηγοπούλου, επίκουρου καθηγήτριας εργατικού δικαίου της Νομικής και της έγκριτης εργατολόγου, κ. Ντέτας Πετρόγλου, προς μελέτη και επεξεργασία και πλέον έχουν ετοιμάσει ολοκληρωμένη γνωμοδότηση που αναδεικνύει με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο τις υποχρεώσεις της τράπεζας έναντι των ελλειμμάτων του κλάδου πρόνοιας (εφάπαξ). Επιπλέον, ο Σύλλογός μας επιδίωξε τόσο εγγράφως, όσο και προφορικά τη μετατροπή του κλάδου πρόνοιας από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ, όπως ορίζεται ρητώς σε επιστολή του Γενικού Διευθυντή προς τον κυρίως Ρέππα και Σπυρόπουλο, αλλά τόσο οι αρμόδιοι λειτουργοί της τράπεζας, όσο και οι εκπρόσωποι του Συλλόγου προσωπικού της Alpha Bank, δηλαδή ο κ. Γκιάτης, την αρνήθηκαν, αδιαφορώντας και ξεχνώντας για μία ακόμα φορά τις υποχρεώσεις τους.

Και ρωτάμε ευθέως: σε ποια από τις παραπάνω κινήσεις προέβησαν οι υπεύθυνοι του Συλλόγου συνταξιούχων; Σε ποια άλλης μορφής κίνηση προέβησαν για την προστασία του εφάπαξ των συναδέλφων; Η απάντηση και στα δύο ερωτήματα είναι ξεκάθαρη: ΣΕ ΚΑΜΙΑ! Με λίγα λόγια, όσα δε φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια...

Βέλος 6ο Εν κατακλείδι, καληνύχτα σας!

Κλείνοντας τις απαντήσεις μας προς όσους μας κατηγορούν αβάσιμα και χωρίς κανένα στοιχείο, εξ αιτίας της άγνοιάς τους, πρέπει να γνωστοποιήσουμε στους άσχετους του Συλλόγου συνταξιούχων ότι και πριν από 7 χρόνια, αλλά και τώρα, άμεση απαίτηση του Συλλόγου μας ήταν και παραμένει η μετατροπή του κλάδου πρόνοιας σε ΝΠΙΔ με την εγγύηση της τράπεζας. Δυστυχώς, η μόνη προσπάθεια που έχει γίνει μέχρι σήμερα από την τράπεζα και το Σύλλογο προσωπικού της Alpha Bank του κ. Γκιάτη ήταν η μεταφορά των ασφαλισμένων στον κλάδο πρόνοιας του ΤΑΠΙΑΤ που προσελήφθησαν από την 1/1/1993 και έπειτα, αλλά και των αντίστοιχων κρατήσεων τους, σε πρόγραμμα της ΑΧΑ Ασφαλιστικής. Και επειδή ποτέ δε βλάπτει να μαθαίνετε και κάτι, αυτή η ενέργεια δεν είχε καμία σχέση με τη μετατροπή του κλάδου πρόνοιας του ΤΑΠΙΑΤ σε ΝΠΙΔ με την εγγύηση της τράπεζας. Αυτή η κίνηση θα απομείωνε πλήρως τα αποθεματικά του ταμείου, με αποτέλεσμα μία μεγάλη μερίδα των συναδέλφων μας να λαμβάνει μικρό μέρος του εφάπαξ που τους αναλογούσε. Αυτή η προσπάθεια, ευτυχώς για τους συναδέλφους, αλλά δυστυχώς για τις αρμόδιες υπηρεσίες της τράπεζας που είχαν κυκλοφορήσει σχετική εγκύκλιο, καθώς και για τον κ. Γκιάτη, απετράπη εν τη γενέσει της με εγκύκλιο που κυκλοφόρησε ο τότε Υπουργός Εργασίας κ. Κουτρουμάνης, φίλος του προέδρου μας Σαράντου Φιλιππόπουλου, η οποία καθιστούσε παράνομες τις ενέργειες της τράπεζας και του Συλλόγου προσωπικού της Alpha Bank του κ. Γκιάτη.

Εμείς πράξαμε το καθήκον μας να προβούμε στη σχετική σας ενημέρωση, μήπως και διαβάζοντας όλα τα παραπάνω αποκτήσετε έστω και στοιχειώδη επαφή με το αντικείμενο του συνδικαλισμού, το οποίο υποτίθεται ότι υπηρετείτε. Αν και η αλήθεια είναι ότι από εσάς δεν περιμένουμε και δεν ελπίζουμε σε πολλά. Για την ακρίβεια δεν ελπίζουμε σε τίποτα, αφού είναι σίγουρο ότι θα συνεχίσετε να κοιμάστε απτόητοι τον ύπνο του δικαίου...

Η ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ ΖΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ...

Ζούμε πιθανότατα στη χώρα που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το «βασιλείο της αναξιοκρατίας». Η διαφθορά και η μη ορθολογική επιλογή προσώπων σε κρίσιμες θέσεις ήταν ένας από τους βασικούς συντελεστές της σημερινής τραγικής κατάστασης. Και ενώ πλέον διαφαίνονται σημάδια αφύπνισης και η ελληνική κοινωνία αρχίζει να έχει αντανάκλαστικά και να καταδικάζει τη λογική της επιβράβευσης των «δικών μας παιδιών», τα υψηλόβαθμα στελέχη της τράπεζας μοιάζουν αποξενωμένα από την πραγματικότητα και δε φαίνεται να ιδρώνει το αυτί τους...

Δεν εξηγείται αλλιώς το γεγονός ότι παρά το γενικότερο αναβρασμό που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα και σχετικά με αυτό το ζήτημα, στις τελευταίες προαγωγές της τράπεζας θριάμβευσε για μία ακόμη φορά η λογική των «δικών μας παιδιών», επιβεβαιώνοντας τη διαχρονική γραμμή υπέρ της ευνοιοκρατίας που στην περίπτωση της τράπεζας μπορεί να μεταφραστεί και ως οικογενειοκρατία.

Χαρακτηριστική η περίπτωση του κεντρικού καταστήματος Ηρακλείου Κρήτης, το οποίο διαθέτει πλειάδα σοβαρών και ικανότατων υπαλλήλων που μοχθούν καθημερινά για την ανάπτυξη της τράπεζας και της αποτελεσματικότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Και όμως, κανείς από αυτούς δεν κρίθηκε κατάλληλος για να πάρει την πολυπόθητη προαγωγή. Σε αντίθεση με ό,τι συνέβη με τους γόνους δύο στελεχών με μικρή εργασιακή πείρα που θεωρήθηκε από τη διοίκηση ότι ήταν έτοιμοι και ικανοί για κατ'απόλυτον εκλογή προαγωγή...

Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι το φαινόμενο όχι μόνο δεν είναι μεμονωμένο, αλλά αντίθετα το πιθανότερο είναι ότι δεν προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση σε κανέναν, αφού μάλιστα το συγκεκριμένο κατάσταση έχει μακρά παράδοση απροκάλυπτης επίδειξης ευνοιοκρατικής μεταχείρισης. Και αυτό ακριβώς το γεγονός αναδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο πόσο βαθιά έχει ριζώσει η αναξιοκρατία στις υπηρεσίες της τράπεζας. Επιβάλλεται κάποια στιγμή και εν όψει των καιρικών εξελίξεων που σαρώνουν την ελληνική κοινωνία, η τράπεζα να ανοίξει τα μάτια της και να θέσει τέλος στη διαιώνιση της ευνοιοκρατίας και της οικογενειοκρατίας, αλλιώς αργά ή γρήγορα θα βρεθεί ενώπιον ιδιαίτερα δυσμενών εξελίξεων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΕΓΓΥΗΣΗ, Ο ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ κ. ΓΚΙΑΤΗ;

Ο Σύλλογός μας σας ενημερώνει ακατάπαυστα για τις συνεχείς ενέργειες του προκειμένου να υποχρεώσει την τράπεζα να πράξει το αυτόνοτο, δηλαδή να σεβαστεί τη δέσμευση που είχε αναλάβει απέναντι στους ασφαλισμένους της Ιονικής για την κατοχύρωση του εφάπαξ, μετά την ένταξη του ΤΑΠΙΑΤ στο ΙΚΑ. Μάλιστα, ένα από τα αδιάψευστα στοιχεία εκείνης της περιόδου αποτελεί και η έκδοση κοινής ανακοίνωσης όλων των Συλλόγων για την οριστική λύση αυτού του τόσο σημαντικού ζητήματος που συνοδεύτηκε από την αντίστοιχη, ιστορική πλέον, φωτογραφία, στην οποία εμφανίζονται όσοι συμμετείχαν στην υλοποίηση αυτού του εγχειρήματος. Σήμερα, 8 χρόνια μετά, φαίνεται ότι κάποια από τα πρόσωπα εκείνης της φωτογραφίας έχουν αρχίσει να «ξεθωριάζουν» και γι'αυτό θα θέλαμε να ρωτήσουμε τον κ. Γκιάτη αν όντως πίστευε όσα αναφέραμε τότε στην ανακοίνωση, ή απλά νομίζει ότι έχει φωτογένεια και αναζητούσε διακαώς τα φλας χωρίς να έχει προχωρήσει ποτέ σε καμία ουσιαστική ενέργεια. Διότι εμείς, κ. Γκιάτη, όταν υπογράφουμε κάτι και αποφασίζουμε ότι θα βρούμε και φωτογραφία για να μας θυμίζει μία ιστορική στιγμή, δεσμευόμαστε απόλυτα για την τήρηση των συμφωνηθέντων και ο λόγος μας αποτελεί εσαεί εγγύηση. Ο δικός σας;

ΠΟΣΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΠΙΑ;

Εντάξει, πλέον όλοι (ή σχεδόν όλοι) οι Έλληνες έχουν συνειδητοποιήσει ότι η κυβέρνηση στο βωμό της προσέλκυσης των «σωτήριων» ξένων επενδύσεων, εξυπηρετεί ξεκάθαρα τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα του εισαγόμενου κεφαλαίου, αδιαφορώντας για τις τραγικές συνέπειες στην ελληνική κοινωνία, τον απλό Έλληνα πολίτη, αλλά και την εθνική ακεραιότητα της χώρας. Ακόμα όμως και το ξεπούλημα έχει τα όριά του!

Η υπόθεση της Siemens αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα των τελευταίων ετών, φανερώνοντας με τον πλέον σαφή τρόπο πόσο βαθιά έχει εισχωρήσει η διαφθορά στο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Θα περίμενε κανείς ότι, μετά την αποκάλυψη των παράνομων διαδικασιών που έλαβαν χώρα για την εξυπηρέτηση της Siemens, τουλάχιστον ως προς τη διαφάνεια των δοσοληψιών με τη συγκεκριμένη γερμανική εταιρία, η ελληνική πολιτεία θα είχε μία πιο προσεκτική αντιμετώπιση. Αλλά, από ό,τι φαίνεται, πλέον δεν τους απασχολεί ούτε καν να κρατούν τα προσχήματα.

Δεν εξηγείται διαφορετικά η νέα, σκανδαλώδης ευνοιοκρατική αντιμετώπιση της Siemens! Ενώ η οικονομία και οι παραγωγικές δυνατότητες της χώρας μα πνέουν τα λούστια και η ανεργία έχει σπάσει κάθε αρνητικό ρεκόρ, βυθίζοντας τα πιο αδύναμα στρώματα του ελληνικού λαού στην εξαθλίωση, η υποτιθέμενη «ανεξάρτητη αρχή» (αλλά στην πραγματικότητα εξαρτημένη από τα μεγάλα εισαγόμενα οικονομικά συμφέροντα) ΑΔΜΗΕ αποκλείει την ελληνική εταιρία FULGOR από το διαγωνισμό για τα υποβρύχια καλώδια υψηλής τάσης για τη διασύνδεση των Κυκλάδων, αφήνοντας μοναδική υποψήφια (μαντέψτε...) τη Siemens! Αν τελικά ανατεθεί το έργο στη γερμανική εταιρία, τότε τα απαραίτητα υλικά θα προέλθουν από το εξωτερικό, με αποτέλεσμα να αποστερηθεί η ελληνική βιομηχανία και κατ'επέκταση οι Έλληνες εργαζόμενοι από μία ακόμη σημαντική ευκαιρία. Αν αυτά είναι τα αποτελέσματα των προσελκυσμένων ξένων επενδύσεων, τότε καλύτερα να κάτσουν σπίτι τους...

Ελπίζουμε ότι θα πρυτανεύσει η λογική και η νέα, προκλητική προς τον ελληνικό λαό ευνοϊκή μεταχείριση της Siemens θα ανατραπεί με την ανάθεση του έργου σε ελληνική εταιρία ή, έστω, με την εξασφάλιση προϋποθέσεων ισότιμης συμμετοχής στο διαγωνισμό ελληνικών εταιριών.

ΞΕΧΩΡΙΣΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ...

Ο Κωνσταντίνος Λένος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956 και διαμένει στον Αυλώνα Αττικής, όπου εδρεύει η επιχείρησή του (EURAL SYSTEMS). Μπήκε στο επάγγελμα του σιδερά το 1975 και στη συνέχεια το 1978 ξεκίνησε να ασχολείται με τις κατασκευές αλουμινίου. Η επιχείρησή του είναι οικογενειακή, αποτελούμενη από τον ίδιο, τους δύο γιους του και δύο υπαλλήλους. Διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. του ΣΕΚΑ (Σύνδεσμος Ελλήνων Κατασκευαστών Αλουμινίου), ως υπεύθυνος του σήματος ποιότητας ΣΕΚΑ RAL, κατόπιν υπηρέτησε το Σύνδεσμο από τη θέση του Γενικού Γραμματέα του Δ.Σ και στη συνέχεια οι συνάδελφοί του τον τίμησαν με τη θέση του Προέδρου, στην οποία και έμεινε για τρεις συνεχόμενες διετίες, έως την αποχώρησή του τον Ιούνιο του 2012.

-Υπήρξατε πρωτεργάτης μίας πρωτοβουλίας που προκάλεσε αίσθηση και σαν συνδικαλιστική οργάνωση νιώθουμε την υποχρέωση να την προβάλλουμε. Αναφερόμαστε φυσικά στην επιτυχημένη προσπάθειά σας δημιουργίας σχολής ειδικευσης τεχνιτών αλουμινίου στο εσωτερικό των φυλακών ανηλίκων Αυλώνα. Ποιο ήταν το ερέθισμα που σας ώθησε να προχωρήσετε σε αυτήν την πολύ ενδιαφέρουσα και πρωτότυπη για τα ελληνικά δεδομένα κίνηση;

Όλα ξεκίνησαν στην ουσία μέσα από τον ΣΕΚΑ. Ο ΣΕΚΑ είναι ένα σύνολο επιχειρήσεων οι οποίες στοχεύουν στην ποιότητα, στη θέσπιση προδιαγραφών και στη συνεχή εκπαίδευση και ενημέρωση. Έτσι δημιούργησε το πρώτο «σχολείο» του κλάδου, το Ινστιτούτο Κατασκευών Αλουμινίου (INKAL), το οποίο μετά από σκληρή δουλειά καθιερώθηκε σαν το μοναδικό εργαλείο εκπαίδευσης στον κλάδο. Έχοντας λοιπόν ενστερνιστεί τη φιλοσοφία και την κουλτούρα του ΣΕΚΑ, αγαπώντας τη δουλειά μου, αλλά και τη νεολαία και ιδιαίτερα εκείνα τα παιδιά που δεν είχαν όσες ευκαιρίες τους άξιζαν, άρχισε να καλλιεργείται μέσα μου η ιδέα της μετάδοσης αυτής της τέχνης. Αισθανόμουν την ανάγκη να δώσω κάτι θετικό σ' αυτά τα παιδιά...

-Συναντήσατε γραφειοκρατικά προβλήματα στην υλοποίηση αυτής της προσπάθειας;

Η πρώτη προσέγγιση με το Κατάστημα έγινε πριν από 4 χρόνια και στέφθηκε με παταγώδη αποτυχία. Ψηλοί, απροστέλαστοι τοίχοι, κλειστά μάτια και αυτιά. Χρειάστηκε υπομονή και επιμονή. Με την έλευση του πρώην διευθυντή, κ. Παύλου Δουλάμη, τα πράγματα άλλαξαν άρδην. Ο κ. Δουλάμης άλλαξε τελείως το περιβάλλον συνεργασίας μας δημιουργώντας πρόσφορο έδαφος για να ευδοκιμήσει αυτό το σχέδιο. Με την αμέριστη συμπαράσταση και υποστήριξη του δασκάλου κ. Αρμένη, ο οποίος ήταν ήδη πεπεισμένος ότι η τεχνική εκπαίδευση πρέπει να αναλάβει τα ηνία στους χώρους κράτησης. Αυτοί οι δύο ευαισθητοποιημένοι άνθρωποι, βοήθησαν τον ΣΕΚΑ, μέσω του INKAL, να υποβάλει αίτημα προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο εγκρίθηκε και έτσι προχωρήσαμε στην ίδρυση και λειτουργία της Σχολής Ειδικευσης Τεχνιτών Αλουμινίου. Καταρτίστηκε το πρόγραμμα σπουδών, ανακατασκευάστηκε ένα κτίριο εντός των φυλακών, το Υπουργείο Παιδείας παραχώρησε τις αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου για τα θεωρητικά μαθήματα και το όνειρο άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά. Ήταν συγκινητική η ανταπόκριση πολλών επιχειρήσεων του κλάδου μας που έσπευσαν να βοηθήσουν προσφέροντας πρώτες ύλες, μηχανήματα, εξαρτήματα και αναλώσιμα, προσφέροντας υλική και ηθική υποστήριξη.

-Πώς νιώσατε όταν τελικά ξεκίνησε η λειτουργία της σχολής εντός της φυλακής και το εγχείρημά σας είχε ευοδωθεί;

Τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα και πολύ έντονα... Χαρά, ικανοποίηση, αγωνία, προβληματισμός για το αν θα καταφέραμε να γίνουμε με τα παιδιά μία ομάδα, αν θα ενδιαφερθούν για τα μαθήματα, αν τελικά θα πετύχει αυτό το πρωτόγνωρο σε όλους μας εγχείρημα. Ένα εγχείρημα που ακόμη και σε μένα μερικές φορές φάνταζε ουτοπικό.

-Πόσοι μαθητές απασχολούνται; Πώς ήταν η ανταπόκριση από την πλευρά τους;

Ο 1ος κύκλος των μαθημάτων ξεκίνησε με 12 μαθητές και ολοκληρώθηκε με 5 για διάφορους λόγους. Κάποιοι στην πορεία των μαθημάτων μεταφέρθηκαν σε άλλα καταστήματα, κάποιοι αποφυλακίστηκαν. Η ανταπόκριση των 5 που αποφοίτησαν ήταν ιδιαίτερα ζωηρή. Αξίζει να σημειώσουμε ότι ένας εξ αυτών, παρ'ότι αποφυλακίστηκε, ζήτησε και πήρε ειδική άδεια να μπαίνει στο σωφρονιστικό κατάνστημα, ώστε να ολοκληρώσει τα μαθήματά του. Ο 2ος κύκλος έχει ήδη ξεκινήσει με 13 μαθητές, αρκετοί εκ των οποίων είναι αλλοδαποί. Χαιρόμαστε ιδιαίτερα γι' αυτό, γιατί μέσα από τα μαθήματα, μπορούμε να περάσουμε στα παιδιά, έναν άλλον τρόπο σκέψης, δημιουργικό, συνεργατικό και μάλιστα σε παιδιά που δεν έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στη χώρα μας.

-Ποιες ήταν οι αντιδράσεις και τα συναισθήματα τα δικά σας και των μαθητών σας στο πρώτο μάθημα; Πώς καταφέρατε να «σπάσετε τον πάγο»;

Η πρώτη μέρα των μαθημάτων δε νομίζω ότι θα φύγει ποτέ από τη μνήμη μου. Χρειάστηκε χρόνος και υπομονή από μέρους μου, αλλά και από τους άλλους εκπαιδευτές. Ζώντας σε συνθήκες εγκλεισμού τα παιδιά, άσως και από αυτοάμυνα, σε αντιμετώπιζαν με καχυποψία και επιφύλαξη. Χρειάζεται λοιπόν χρόνος για κερδίσεις την εμπιστοσύνη τους και να μοιραστούν μαζί σου τις εμπειρίες από το μικρόκοσμό τους. Έχουν πολύ καλές κεραιές αξιολόγησης ανθρώπων και καταστάσεων και όπως όλα τα παιδιά, αποζητούν με τον τρόπο τους τα όριά τους.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Κωνσταντίνου Λένου, εμπνευστή της ιδέας για τη δημιουργία Σχολής Ειδικευσης Τεχνιτών Αλουμινίου εντός των φυλακών Αυλώνα. Ιδέα που υλοποιήθηκε και τελικά στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία

-Κατά τη διάρκεια όλου αυτού του εγχειρήματος λογικά θα συναντήσατε και κάποιες δυσκολίες και θα υπήρξαν κάποια απρόοπτα περιστατικά.

Ό,τι και αν προέκυψε αντιμετωπίστηκε αφενός με υπομονή και επιμονή και αφετέρου με την αμέριστη βοήθεια και συμπαράσταση από το προσωπικό του Ειδικού Καταστήματος. Από το απλό προσωπικό έως και τους υψηλά ιστάμενους, όπως τον αρχιφύλακα κ. Λαμπρόπουλο και την νυν Διευθύντρια κ. Μπούκη.

-Σίγουρα θα πρέπει να βιώσατε πολύ έντονα συναισθήματα όταν οι μαθητές σας άρχισαν οι ίδιοι να τοποθετούν κουφώματα στα κελιά τους. Ήταν κάτι σαν ηθική ανταμοιβή για εσάς;

Συναισθήματα έντονα υπήρχαν και από τις δύο πλευρές. Από τη μία τα παιδιά που ήρθαν σε επαφή με ένα άγνωστο υλικό και κατάφεραν να νιώσουν το συναίσθημα της δημιουργίας, να μπουν στο πνεύμα της ομαδικής εργασίας, να δουν πέρα από τα απτά, ότι αν θέλεις μπορείς, αν επιμένεις θα τα καταφέρεις. Η αίσθηση της δημιουργίας είναι από μόνη της θεραπευτική για τα έγκλειστα παιδιά. Η ελπίδα ότι μαθαίνουν κάτι που μπορεί να το χρησιμοποιήσουν αργότερα και δεν είναι απλά ένα εργαστήριο απασχόλησης (χωρίς να τα υποτιμώ), αλλά είναι ένα εργαστήριο εκμάθησης μίας συγκεκριμένης τέχνης, σημαίνει πολλά γι' αυτά τα παιδιά. Από την άλλη εμείς, οι εκπαιδευτές, να βλέπουμε τη γνώση της τέχνης μας, να μεταλαμπαδεύεται και να χαιρόμαστε με τη δική τους χαρά και ικανοποίηση.

-Έχοντας περάσει ένα σοβαρό χρονικό διάστημα εντός της φυλακής, καταφέρατε να πλησιάσετε αυτά τα παιδιά και να έχετε μία βαθύτερη επικοινωνία, όπως θα έπρεπε να συμβαίνει στη σχέση δασκάλου - μαθητή;

Σίγουρα αναπτύχθηκε ιδιαίτερη σχέση, σχέση εμπιστοσύνης και σεβασμού. Συναισθήματα δύσκολα στην ανάπτυξή τους υπό αυτές τις συνθήκες και ιδιαίτερα για μένα που δεν ήμουν δάσκαλος, δεν είχα προηγούμενη εμπειρία. Έτσι η σχέση που αναπτύχθηκε ήταν κύρια ανθρώπινη. Αυτό το αντιλήφθηκαν τα παιδιά με τον καιρό και ανταποκρίθηκαν, στο τέλος.

-Το τελευταίο εξάμηνο βρισκόσασταν συχνά με παιδιά που έχουν ταλαιπωρηθεί πολύ στη ζωή τους. Πώς νιώθετε γι'αυτά και τι συναισθήματα σας δημιουργεί πλέον ο χώρος της φυλακής;

Αυτό το σφίξιμο στην καρδιά κάθε φορά που περνάω τα κάγκελα δε συνηθίζεται, αλλά χαιρόμαι τόσο πολύ όταν βλέπω τα παιδιά, που το ξεπερνώ. Είναι παιδιά που έχουν στερηθεί πολλά βασικά αγαθά (όχι κατ'ανάγκη υλικά), με αποτέλεσμα να μην έχουν εδραιώσει ένα σύστημα αξιών που θα τα απέτρεπε από την παραβατικότητα. Δεν πιστεύω ότι με τη φυλακή τα παιδιά αναμορφώνονται, παίρνουν δηλαδή εκείνα τα εφόδια που θα τους δώσουν ό,τι χρειάζονται για να κοινωνικοποιηθούν. Όμως η φυλακή είναι μία πραγματικότητα. Κι εμείς, στον ΣΕΚΑ, ανακαλύψαμε και μία άλλη πραγματικότητα: Ότι όλοι μαζί μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά, ακόμη και στα στενά όρια μίας φυλακής.

-Κατά πόσον μπορούν να λειτουργήσουν συνηθισμένα ανθρώπινα συναισθήματα όπως η αλληλεγγύη, η ανθρωπιά, η συμπόνια, αλλά και ο θυμός ή η ζήλια μέσα σε ένα σωφρονιστικό ίδρυμα;

Όλα αυτά τα συναισθήματα που αναφέρετε, λειτουργούν καθημερινά στην κατά κόσμον «ελεύθερη κοινωνία». Πόσο μάλλον όταν αναπτύσσονται και υπάρχουν σε μία κλειστή παραβατική κοινωνία, που τα μεγαθύνει. Άρα όλα λειτουργούν στην υπερβολή τους, χρειάζεται ιδιαίτερος χειρισμός, κατανόηση και συνεχόμενη προσπάθεια για να τα κατευνάσεις και να προσπαθήσεις να τα βάλεις στην πραγματική τους διάσταση.

-Η κοινωνία μας δε φαίνεται να δείχνει την απαιτούμενη αλληλεγγύη απέναντι στους πρώην κρατούμενους. Εσείς, με βάση τη μέχρι τώρα εμπειρία σας, πόσο δύσκολο πιστεύετε ότι είναι για όσους αποφυλακίζονται να ενσωματωθούν στην αγορά εργασίας;

Ακριβώς επειδή το γνωρίζαμε αυτό, πρώτος στόχος ήταν τα προγράμματα κατάρτισης που σχεδιάσαμε ειδικά για αυτήν την τόσο ευαίσθητη κοινωνική ομάδα, να τους προσφέρουν τις τεχνικές γνώσεις που απαιτούνται για την απόκτηση ειδικευσης, σαν επαγγελματικό εφόδιο για την ομαλή επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο. Τα στατιστικά στοιχεία που έχουμε δείχνουν ότι οι περισσότεροι από αυτούς που αποφυλακίζονται επιστρέφουν στο κατάστημα έχοντας προβεί στο ίδιο ή κάποιο άλλο αδίκημα. Σίγουρα έχουμε συμμετοχή και εμείς οι πολίτες σε αυτό, επειδή δεν αποδεχόμαστε τους πρώην κρατούμενους, τους θεωρούμε επικίνδυνους και τους τοποθετούμε στο περιθώριο, στερώντας τους την ευκαιρία που αγωνιωδώς ψάχνουν.

-Πιστεύετε ότι θα ήταν ωφέλιμο για τα παιδιά που βρίσκονται στις φυλακές να αναπτυχθούν κι άλλες παρόμοιες δραστηριότητες;

Αν κρίνουμε από την επιτυχία της Σχολής Ειδικευσης Τεχνιτών Αλουμινίου και την ανταπόκριση που έχει στα παιδιά, καθώς και το ζωηρό τους ενδιαφέρον να μπουν στη λίστα των μαθητών για να παρακολουθήσουν τους επόμενους κύκλους μαθημάτων, καταλαβαίνουμε ότι τέτοιες δραστηριότητες αποτελούν διέξοδο από τη μονοτονία του κελιού και την απραξία. Μακάρι να αποτελέσουμε την αρχή και το έναυσμα και σε άλλες κατηγορίες επαγγελματιών να κάνουν κάτι ανάλογο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι τα παιδιά το έχουν απόλυτη ανάγκη.

-Αντίστοιχα, ανάλογα προγράμματα θα μπορούσαν να στεφθούν με επιτυχία και στις φυλακές ενηλίκων;

Οι ενήλικες αποτελούν μία άλλη ομάδα, διαφορετική από εκείνη των παιδιών. Έχουν τις δικές τους ιδιαιτερότητες, αλλά πιστεύω πως με ένα διαφορετικό σχεδιασμό και προσέγγιση, θα μπορούσε να επιτευχθεί παρόμοια προσπάθεια.

-Να αφήσουμε για λίγο το σημαντικό έργο σας στις φυλακές Αυλώνα και να πάμε σε αυτά που βασανίζουν συλλήβδην όλους τους Έλληνες. Η πατρίδα μας διέρχεται μία βαθύτατη κρίση σε όλα τα επίπεδα. Ποια είναι η δική σας άποψη; Υπάρχουν ελπίδες σωτηρίας;

Νιώθω ότι οι θυσίες των εργαζόμενων και των συναζούχων, που κύρια σήκωσαν το βάρος της οικονομικής κρίσης, πέφτουν σε ένα βαρέλι δίχως πάτο. Πιστεύω ότι το άρρωστο δε γιατρεύεται. Θα πρέπει να ξεκινήσουμε από την αρχή, χωρίς παλιές συνταγές και παλιές νοοτροπίες. Το νέο έχει ανάγκη αυτή η χώρα. Το παλιό είναι ουτοπία, είναι άρρωστο, διαβρωμένο και μας καταπνίγει....

-Ποια η γνώμη σας για την πολιτική γενικά, αλλά και τους πολιτικούς που κρατούν αυτή τη στιγμή τις τύχες της ζωής μας στα χέρια τους;

Είναι αστείο αυτό που συμβαίνει στην χώρα μας και πρωτοφανές. Οι πολιτικοί και οι πολιτικές που οδήγησαν τους εργαζόμενους σε αυτήν την απaráδεκτη κατάσταση, αυτοί οι ίδιοι «προσπαθούν» να τους «σώσουν».

-Συνέπεια της κρίσης, σίγουρα θα έχει πληγεί και ο δικός σας κλάδος. Ως τώως πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Κατασκευαστών Αλουμινίου πώς βλέπετε το μέλλον του επαγγέλματος στη χώρα μας;

Ο κλάδος της οικοδομής είναι από τους πλέον θιγόμενους. Η αγορά, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί, μας δείχνει πως η πορεία της οικοδομικής δραστηριότητας την τελευταία πενταετία είναι σε σταθερά πτωτική πορεία. Η απασχόλησή μας εστιάζεται μελλοντικά στην αντικατάσταση των παλιών κουφωμάτων και τη «νέα αγορά» που δημιουργεί η παγκόσμια ανάγκη για εξοικονόμηση ενέργειας και πιστεύω πως είναι αυτή που θα μας κρατήσει «ζωντανούς».

-Για να επιστρέψουμε στον Αυλώνα, φιλοξενείτε στην περιοχή σας ένα σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων. Σε ποιο βαθμό επηρεάζει η λειτουργία της φυλακής την τοπική κοινωνία;

Όπως συμβαίνει στις περισσότερες τοπικές κοινωνίες, έτσι και στη δική μας όταν μας έγινε γνωστό ότι το κατάστημα ανηλίκων θα μεταφερόταν στον Αυλώνα, υπήρξαν έντονες αντιδράσεις και κινητοποιήσεις των κατοίκων ενάντια στην απόφαση αυτή. Ένας από τους κατοίκους που είχαν αντιδράσει τότε, ήμουν και εγώ, αλλά σύντομα κατάλαβα ότι δεν υπήρχε καμία απειλή για το χωριό μας. Επίσης, ο χρόνος έδειξε ότι η τοπική κοινωνία δεν επηρεάστηκε αρνητικά από τη λειτουργία του καταστήματος.

-Ένα μήνυμα προς τους αναγνώστες μας για το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζουν τους φυλακισμένους κατά τη διάρκεια έκπησης της ποινής τους και μετά την αποφυλάκισή τους, ώστε να τους βοηθήσουν να ενσωματωθούν εκ νέου στην κοινωνία μας.

Θα πρέπει όλοι μας, πολιτεία και πολίτες να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας, να τις αναλάβουμε και να φροντίσουμε με τη συμπεριφορά μας και τις πρακτικές μας, να μην επιτρέψουμε να ξαναγυρίζουν τα παιδιά εκεί. Καλό είναι να θυμόμαστε ότι «όλοι δικαιούνται μια δεύτερη ευκαιρία»... **Και για να είμαστε πιο ακριβείς: αυτά τα παιδιά δικαιούνται μια ΠΡΩΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!**

Σημείωση της Διοίκησης του Συλλόγου

Αποτελεί τιμή για εμάς να φιλοξενούμε στις σελίδες της εφημερίδας μας τη συνέντευξη ενός πραγματικού ανθρώπου, όπως είναι ο Κωνσταντίνος Λένος που προχώρησε ενάντια στις προκαταλήψεις, κάνοντας πράξη την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά ακόμη και στις πιο δύσκολες συνθήκες.

(συνέχεια από σελ. 1)

“ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΥΓΕΙΑΣ”

Το δίκαιο των αιτημάτων του κλάδου μας για το μέλλον των ταμείων υγείας είναι αδιαμφισβήτητο. Ενώ η ΟΤΟΕ, ενεργώντας μέσα στα νόμιμα πλαίσια που είχαν καθοριστεί μόλις πριν από 6 μήνες, είχε προχωρήσει σε όλες τις απαραίτητες κινήσεις για τη δημιουργία του μεγάλου στόχου του αυτόνομου Ενιαίου Ταμείου Υγείας Τραπεζοϋπαλλήλων με τη μορφή ΝΠΙΔ, η κυβέρνηση με μία παράνομη και αδιανόητη ενέργεια προσπάθησε να καταργήσει μέσω τροπολογίας το άρθρο 44, παρ.14 του Ν.4075/11-04-2012, σύμφωνα με το οποίο ήταν εφικτή η εξαίρεση των ταμείων υγείας (ΤΑΥΤΕΚΩ) από τον ΕΟΠΥΥ!

Η προς ψήφιση τροπολογία συνάντησε τη μαζική αντίδραση όλων των τραπεζοϋπαλλήλων που έστειλαν προς πάσα κατεύθυνση μήνυμα ενότητας, με αποτέλεσμα να καταψηφιστεί από σύσσωμη την αντιπολίτευση, αλλά και την πλειοψηφία των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. **Δυστυχώς, όμως, ο κ. Στουρνάρας, έχοντας αναλάβει εργολαβικά την υποχρέωση έναντι των διοικήσεων των**

τραπεζών για διάλυση των ταμείων υγείας, πραγματοποιώντας έναν ακόμα αντισυνταγματικό ελιγμό, εισήγαγε εκ νέου στο πρόσφατα ψηφισθέν μεσοπρόθεσμο τη συγκεκριμένη τροπολογία, εκμηδενίζοντας, ουσιαστικά, με αυτόν τον τρόπο την ψήφο των βουλευτών.

Με στόχο την εξυπηρέτηση ιδιωτικών μεγαλοσυμφερόντων, ο κλάδος υγείας των τραπεζοϋπαλλήλων έχει στοχοποιηθεί, καθώς με τις μέχρι σήμερα λειτουργικές του ανάγκες αποτελεί το «φιλέτο» για όσους σχεδιάζουν να πλουτίσουν σε βάρος των παρεχόμενων υπηρεσιών στον τομέα της υγείας μας, ενώ, παράλληλα, επιχειρήθηκε και η αφαίμαξη των αποθεματικών του ταμείου μας ώστε να εξυπηρετηθούν προσωρινά οι τρέχουσες ανάγκες του ΕΟΠΥΥ. **Με τη στάση μας, όμως, διαμηνύουμε σε όλους όσοι επιβουλεύονται τα έσοδα από τις παρεχόμενες υπηρεσίες του ταμείου μας ότι το πολύτιμο αγαθό της υγείας μας δε θα ξεπουληθεί και δε θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα κανενός!**

Εμφανής για μία ακόμα φορά η υπεροψία της κυβέρνησης

Ο Υπουργός Οικονομίας, λειτουργώντας ως... Πάπας, διατεινόταν με αλαζονικό τρόπο ότι «όσο είμαι εγώ Υπουργός, δε θα επιτρέψω εξαιρέσεις ταμείων υγείας από τον ΕΟΠΥΥ». Μπορεί να κέρδισε αυτήν τη μάχη, αλλά θα χάσει τον πόλεμο!

Μάλιστα, ο εν λόγω κύριος προσπάθησε να δικαιολογήσει και την αδικαιολόγητη και αιφνιδιαστική ένταξη του ταμείου των δημοσιογράφων στον ΕΟΠΥΥ, σπέρνοντας το σπόρο της διχόνοιας ανάμεσα στον κλάδο των τραπεζοϋπαλλήλων και των δημοσιογράφων, υποστηρίζοντας ότι «η ΟΤΟΕ ζήτησε να μην εξαιρεθούν οι δημοσιογράφοι, αφού δεν εξαιρούνται τα ταμεία υγείας των τραπεζοϋπαλλήλων». Κάτι που βέβαια αποτελεί συκοφαντία και ψεύδος μεγίστου βαθμού, από αυτά που, δυστυχώς, μας έχει συνηθίσει η σημερινή κυβέρνηση.

Εμείς επειδή δεν είμαστε αγνώμονες και αναγνωρίζουμε την προσφορά όσων βρίσκονται στο πλευρό μας, είμαστε υποχρεωμένοι να αναδείξουμε τους ανθρώπους που έχουν συμβάλει στην προσπάθεια για τη διατήρηση της οργανωτικής και λειτουργικής αυτονομίας του ταμείου μας. 1. Η τροπολογία Λοβέρδου-Κουτρουμάνη που έδωσε τη δυνατότητα συνέχισης αυτόνομης λειτουργίας των ταμείων, εφόσον ήταν σε θέση να αποδείξουν με την κατάθεση αναλογιστικών μελετών τη βιωσιμότητά τους στο τέλος του έτους. 2. Η απόφαση του πρώην Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και νυν Υπουργού Δικαιοσύνης, κ. Ρουπακιά, που σεβάστηκε την τροπολογία και υπέγραψε την αποδέσμευση των ταμείων μας από τον ΕΟΠΥΥ, στον οποίο είχαν προσωρινά ενταχθεί.

Άμεση κινητοποίηση της ΟΤΟΕ σε όλα τα επίπεδα

Η ΟΤΟΕ ανταποκρίθηκε πλήρως στο θεσμικό της ρόλο και έδωσε μεγάλο αγώνα για τη διατήρηση της αυτονομίας των ταμείων, έχοντας συνεχή επαφή με τα κόμματα.

Εκτός από την πολιτική και συνδικαλιστική αντιμετώπιση του θέματος, η ΟΤΟΕ με ένα σοβαρό επιτελείο νομικών ανέπτυξε και μία παράλληλη διαδικασία προκειμένου να αντιμετωπίσει το πραξικόπημα της κυβέρνησης. Στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας ολοκληρώθηκε εγκαίρως η απαιτούμενη αναλογιστική μελέτη βιωσιμότητας από την ανάδοχο εταιρεία για τη συνένωση σε ενιαίο ταμείο των τριών τομέων του κλάδου ασθενείας του ΤΑΥΤΕΚΩ (ΤΑΑΠΤΠΓΑΕ, ΤΑΠ-ΕΤΕ, ΤΑΠ-ΕΤΒΑ) και την κατέθεσε στις 27/9/2012 στον Υπουργό Εργασίας, ο οποίος, όμως, κωλυσιεργούσε και δεν την προώθησε στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή για να εκδώσει τη σύμφωνη γνώμη της προς τον Υπουργό. Γι'αυτό η ομοσπονδία προχώρησε στην κατάθεση της μελέτης και στην ίδια την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, στις 10/10/2012.

Σύμφωνα, όμως, με τη διάταξη της παρ. 14 του άρθρου 44 του Ν. 4075/2012 που παραπέμπει στις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 του Ν. 3029/2002, έπρεπε, όπως μας εισηγήθηκε ο δικηγόρος κ. Κωνσταντίνος Κατερινόπουλος, εκτός από τη σύνταξη της αναλογιστικής μελέτης, να ληφθούν αποφάσεις από το Γενικό Συμβούλιο της ΟΤΟΕ για α) την αποδοχή του πορίσματος της αναλογιστικής μελέτης, β) τη μετατροπή των τομέων ασθενείας του ΤΑΥΤΕΚΩ σε ΝΠΙΔ, γ) να εγκρίνει το καταστατικό και τον κανονισμό παροχών του νέου ταμείου και να εξουσιοδοτήσει τον πρόεδρο για την υπογραφή του καταστατικού και δ) να καταρτιστεί το καταστατικό του ΝΠΙΔ και να υποβληθεί στο Υπουργείο Εργασίας για να εκδοθεί η εγκριτική πράξη του Υπουργού. Το Γενικό Συμβούλιο έγινε στις 19/10/2012 και στη συνέχεια υπογράφηκε από τον Πρόεδρο το καταστατικό στις 22/10 και στις 23/10 υποβλήθηκε πλήρης φάκελος στον Υπουργό Εργασίας και αίτηση για να εκδοθεί η Υπουργική Απόφαση για τη δημοσίευση του καταστατικού στο ΦΕΚ.

Εν όψει, όμως, των δραματικών εξελίξεων και την επιμονή των Υπουργών στην ψήφιση της τροπολογίας με την οποία προβλέπονταν η άμεση ένταξη από 1/11/2012 στον ΕΟΠΥΥ και η κατάργηση της παραγράφου 14 του άρθρου 44 ν. 4075/2012 εξουσιοδοτήθηκε ο κ. Κατερινόπουλος να προβεί στις αναγκαίες δικαστικές ενέργειες για να αποφευχθεί η άμεση ένταξη των Ταμείων υγείας στον ΕΟΠΥΥ. Έτσι, κατέθεσε τη Δευτέρα 29/10 αίτηση ακύρωσης κατά της παράλειψης του Υπουργού να εκδώσει την απόφαση μετατροπής σε ΝΠΙΔ και κατά της Αναλογιστικής Αρχής να εκδώσει τη δική της απόφαση, ενώ στις 31/10 κατατέθηκε και αίτηση αναστολής με αίτημα να μην ενταχθούν στον ΕΟΠΥΥ οι τρεις φορείς υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης, η οποία προγραμματίστηκε να εκδικαστεί στις 4/3/13 από επταμελή σύνθεση του πρώτου τμήματος του ΣτΕ και τα δικόγραφα αυτά επιδόθηκαν στον Υπουργό Εργασίας και στην Αναλογιστική Αρχή. Μέχρι την εκδίκαση της αίτησης ακύρωσης θα προσπαθήσουμε να πάρουμε απόφαση αναστολής ένταξης των ταμείων υγείας μας στον ΕΟΠΥΥ. **Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να κινητοποιήσουμε όλες μας τις δυνάμεις ώστε να ανατρέψουμε την πρωτοφανή και παράνομη απόφαση της κυβέρνησης που διαλύει τα ταμεία υγείας μας και προχωρά σε υπεξαίρεση των αποθεματικών τους. Εξυπακούεται πως δε θα επιτρέψουμε την καταλήστευση των ταμείων μας. Η περιφρούρηση του πολύτιμου αγαθού της υγείας μας επαφίεται στη δράση και τον πατριωτισμό όλων μας.**

